

תת"ע 3842/10/23 - אפרים אהרון בן שמעון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 3842-10-23 מדינת ישראל נ' בן שמעון
תיק חיצוני: 60152447342

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	אפרים אהרון בן שמעון
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 14.03.2024.
2. המבקש קיבל לידיו דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 60152447342 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 24.06.2022 של נהיגה במהירות מעל למותר, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-19612.
3. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס בסך 1500 ₪.

טענות הצדדים

4. המבקש טען כי לא קיבל לידיו את ההזמנה לדין לאחר דחייתו עקב מלחמת חרבות ברזל. כמו כן הוא כפר בביצוע העבירה. בנוסף טען כי אין ברצונו לנהל את התיק אלא ברצונו לצרפו לתיק תעבורה אחר אשר מתנהל כנגד המבקש בחדרה.
5. לטענת המשיבה, הדו"ח ביקר בביתו של המבקש בשלושה מועדים שונים ומצא כי אין אף אדם בבית. בביקורו השלישי, הדביק את דבר הדואר על דלת הבית. על כן, לטענתה, מתקיימת חזקת המסירה.
6. נוסף על כך, טענה המשיבה כי מדובר בגזר דין סביר שאינו חורג ממתחם הענישה הנוהגת ומכאן שלא התקיים גם "עיוות דין" בעניינו של המבקש.

דין והכרעה

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים

בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
11. ברע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) נקבע :

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדין וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

12. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :
- "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."
13. משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו 21.05.17), עפ"ת (חי') 67571-03-18 **אפשטיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.04.18), רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.01.15)).
- גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44 לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.
14. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.
15. על פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדיון נשלחה בדואר רשום לכתובתו הרשומה של

המבקש "חיד"א 8/20 ב בני ברק". הדוור נדב ליפא קופלוביץ ביקר בביתו של המבקש בשלושה מועדים שונים, כאשר האחרון שבהם ביום 05.12.2023 בו הדביק הדוור את דבר הדואר על דלת המבקש. לפיכך, אני קובעת כי קיימת חזקת מסירה.

16. המבקש לא עמד בנטל ההוכחה כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

17. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.4.2018)).

18. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.5.2018)).

19. המבקש כפר בביצוע העבירה. הלכה היא כי אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך גם אם היה המשיב מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזיהרות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדין שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 **כהן עופר נ' מדינת ישראל** (14.4.2002)), רע"פ 1773/04 **אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל** (23.2.2004)). כפירתו של המבקש בכתב האישום הינה כללית ואינה כוללת אסמכתאות לביסוסה ולהוכחתה. בנסיבות אלה איני סבורה כי המבקש הוכיח כי קיים סיכוי לשינוי תוצאת פסק הדין.

20. טענת הכפירה אינה מתיישבת עם טענתו החלופית של המבקש לפיה ברצונו לצרף את התיק לתיק תעבורה אחר המתנהל כנגדו וממילא אף היא אינה מקימה חשש לעיוות דין. יצוין כי על אף עברו התעבורתי של המבקש הכולל 28 הרשעות תעבורה קודמות ועל אף בקשת המשיבה להטיל על הנאשם כפל קנס, הוטל על הנאשם הקנס המקורי.

21. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו ניסן תשפ"ד, 23 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.